

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619203947
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6619203947.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členov senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpenému JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanej G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., XXX XX G., o zaplatenie 1.005,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn. 21Csp/106/2019-124 zo dňa 15. júla 2020, o čiastočnom späťvzatí žaloby, takto

rozhodol:

I. Späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 15,-- Eur spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania **p r i p ú š ť a**, rozsudok Okresného súdu Lučenec sp.zn. 21Csp/106/2019-124 zo dňa 15. júla 2020 v napadnutej časti prvej výrokovej vety v tejto časti **z r u š u j e** a konanie v tejto časti **z a s t a v u j e**.

II. Rozsudok Okresného súdu Lučenec sp.zn. 21Csp/106/2019-124 zo dňa 15. júla 2020 v zostávajúcej napadnutej časti prvej výrokovej vety a tretej výrokovej vety **z r u š u j e** a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom sp.zn. 21Csp/106/2019-124 zo dňa 15. júla 2020 prvou výrokovou vetou žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 1.005,50 Eur s príslušenstvom zamietol, druhou výrokovou vetou konanie čo do zaplatenia sumy 45,-- Eur s príslušenstvom zastavil a treťou výrokovou vetou žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 04.09.2019 sa právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 1.005,50 Eur s príslušenstvom. Uznesením č.k. 21Csp/106/2019-87 zo dňa 09.03.2009 súd prvej inštancie pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava a do konania vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. Bratislava.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s. uzavrel dňa 18.03.2016 so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 6229564/00184249418 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá celková výška pôžičky 1.000,-- Eur, pričom išlo o typ pôžičky označený ako bezúčelový spotrebiteľský úver. Dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

4. Konštatoval, že žalovaná podaním zo dňa 03.02.2020 namietala premlčanie nároku žalobcu a uviedla, že sa dostala do omeškania so zaplatením splátky splatnej v mesiaci august 2016, ktorú mala zaplatiť 20.08.2016 a z týchto dôvodov podľa § 103 Občianskeho zákonníka sa pre nesplnenie tejto splátky stal zročným celý dlh. Zistil, že právny predchodca postupoval podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako aj čl. 9 bodu 9.2 zmluvných podmienok a vyhlásil úver za predčasne splatný oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017. Tomuto vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru predchádzala výzva na zaplatenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zo dňa 26.11.2016, kedy žalovaná bola vyzvaná, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade dlhu, veriteľ bude mať oprávnenie úver zosplatiť. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci vychádzal z prehľadu splátok a úhrad. Zistil, že žalovaná, ktorá mala podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere splácať úver splátkami vo výške 28,17 Eur, a to vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca počnúc od 20.04.2016 riadne zaplatila splátky splatné 20.04.2016, 20.05.2016, 20.06.2016 a 20.07.2016. Predtým ešte zaplatila akontáciu 23,28 Eur splatnú 18.03. Počnúc od augusta 2016 už žalovaná nevykonávala riadne úhrady, platila iba občas menšie sumy (napr. v septembri 4,89 Eur, v novembri 10,-- Eur, v januári 5,-- Eur a pod.), a preto mal súd prvej inštancie za zrejme, že splátka, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu bola splátka splatná 20.08.2016.

5. Za účelom správneho určenia počiatku plynutia premlčacej doby súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané mu v § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo nebolo sporné. Premlčacia doba na zaplatenie začala veriteľovi podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, teda splátky splatnej za mesiac august 2016, ktorá mala byť zaplatená do 20.08.2016. Od tohto dňa začala plynúť i všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva. Posledný deň tejto lehoty pripadol na deň 20.08.2019. Žalobca doručil žalobu súdu prvej inštancie dňa 04.09.2019, teda po uplynutí zákonom danej premlčacej doby.

6. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou 20.09.2016 súd prvej inštancie uviedol, že na takéto tvrdenie nie je daný žiadny dôkaz ani logický dôvod, keďže žalovaná nezaplatila už splátku splatnú v auguste a od tej doby za niektorý mesiac buď neplatila vôbec, alebo zaplatila len nepatrnú sumu. Dochádza tak k naplneniu znenia § 103, druhá veta Občianskeho zákonníka, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 Občianskeho zákonníka), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Zročnosť celého dlhu teda vyvolala splátka splatná 20.09.2016. Za mylný považoval aj výklad žalobcu, že k zročnosti dlhu dochádza po uplynutí ďalších troch mesiacov, teda až 20.12.2019, pretože právo veriteľa žiadať dlžníka - spotrebiteľa o zaplatenie celej pohľadávky nastáva za splnenia kumulatívnej zákonnej podmienky § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka (súd prvej inštancie nesprávne uviedol § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) z oddialenia výkonu tohto práva veriteľa o 3 mesiace a súčasného pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatneniu svojho práva. K úrokom z omeškania ako akcesorickému nároku na príslušenstvo k hlavnému záväzku podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie uviedol, že tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný, a teda premlčanie istiny malo vplyv aj na premlčanie úrokov z omeškania.

7. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 45,-- Eur späť, a to podaním zo dňa 11.06.2020 sumu 30,-- Eur s príslušenstvom a podaním zo dňa 09.07.2020 sumu 15,-- Eur s príslušenstvom. Preto súd prvej inštancie v tejto časti konanie zastavil.

8. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Uviedol, že v prejednávanej veci mala úspech žalovaná, avšak len s prihliadnutím na premlčanie pohľadávky. Preto súd prvej inštancie žalovanej nepriznal právo na náhradu trov konania.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti prvej a tretej výrokovej vety podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvej výrokovej vety zmenil a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 943,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1.003,64 Eur od 30.01.2017 do 21.04.2020, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 988,64 Eur od 22.04.2020 do 13.05.2020, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 973,64 Eur od 14.05.2020 do 10.06.2020, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 958,64 Eur od 11.06.2020 do 08.07.2020, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 943,64 Eur

od 09.07.2020 do zaplattenia a priznal mu náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %. Zároveň navrhol, aby odvolací súd konanie v časti o zaplattenie sumy 15,-- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil.

10. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil počiatok premlčacej doby ním uplatneného nároku. Vyslovil názor, že premlčacia doba na uplatnenie predčasne zosplateného nároku začala podľa § 103, druhá veta Občianskeho zákonníka plynúť od splatnosti splátky splatnej dňa 20.09.2016, pre ktorej nezaplattenie sa celý dlh stal splatným. Pokiaľ súd prvej inštancie uzavrel, že premlčacia doba na uplatnenie celého nároku uplatneného žalobou začala plynúť od splatnosti prvej omeškanej splátky, t.j. odo dňa 20.08.2016, mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval § 103 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba na uplatnenie nároku z predčasne zosplateného úveru neplynie od omeškania prvej nezaplattenej úverovej splátky, ale od splátky, pre nezaplattenie ktorej sa úver stal predčasne splatným v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka pri dodržaní zákonného postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nakoľko bol spor začatý dňa 04.09.2019, t.j. pred uplynutím trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, ním uplatnený nárok v celosti v čase začatia sporu premlčaný nebol.

11. Z dôvodu, že žalovaná plnila na žalovanú pohľadávku sumu 15,-- Eur dňa 08.07.2020, žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplattenie 15,-- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania a navrhol odvolaciemu súdu v tejto časti konanie zastaviť.

12. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie podané nebolo.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok súdu prvej inštancie v zostávajúcej napadnutej časti prvej výrokovej vety a tretej výrokovej vety zrušil a podľa § 391 ods. 1 vec v tejto napadnutej časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Podľa ust. § 370 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

15. Podľa ust. § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

16. Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplattenie sumy 15,-- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania a žalovaná nevyjadřila svoj nesúhlas s čiastočným späťvzatím žaloby, odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplattenie 15,-- Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania podľa ust. § 370 ods. 1 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvej výrokovej vety v tejto časti zrušil a konanie v tejto časti zastavil podľa ust. § 370 ods. 2, druhej vety CSP.

17. Odvolací súd ďalej prejednal odvolanie žalobcu proti napadnutej druhej výrokovej vete v zostávajúcej časti a tretej výrokovej vete.

18. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že právny predchodca žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 03.09.2019 sa proti žalovanej domáhal zaplattenia sumy 1.005,50 Eur s príslušenstvom titulom uzavretej zmluvy o úvere zo dňa 18.03.2016 medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1.000,-- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť v splátkach po 28,17 Eur, s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 20.04.2016, ďalšie splátky boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci a termín končenej splatnosti bol dňa 20.03.2021. V zmysle čl. IX. Zmluvné podmienky, bod 9., 9.2 Vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky, ktorý je súčasťou zmluvy o úvere spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplattenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako

3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Podaním zo dňa 26.11.2016 označeným ako „Predžalobná upomienka“ právny predchodca oznámil žalovanej, že eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 74,51 Eur s tým, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016 bude oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaná dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila právny predchodca podaním zo dňa 24.01.2017 žalovanej oznámil, že jej dlh zo zmluvy o úvere sa ku dňu vyhotovenia tohto podania stal splatným v celom rozsahu naraz s tým, že dlžná čiastka k tomuto dňu predstavuje sumu v celkovej výške 1.029,16 Eur, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do jej úplného zaplatenia.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

23. Citované ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby, ktorá platí vo všetkých prípadoch, pokiaľ zákon pre jednotlivé práva neráta s osobitnou (kratšou či dlhšou) premlčacou dobou. V prípade, ak plnenie bolo dohodnuté v splátkach, podľa § 103 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať splnenie len príslušnej splátky, ktorá sa stala splatnou podľa dohody strán. V tomto prípade každá jednotlivá splátka predstavuje samostatné plnenie, pre ktoré plynie premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka samostatne. Len v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal splatným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky.

24. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v danej veci nesprávne posúdil začiatok plynutia premlčacej doby. V zmysle § 103, druhej vety Občianskeho zákonníka v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh podľa § 565 Občianskeho zákonníka, premlčacia doba začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú veriteľ vyhlásil splatnosť celej pohľadávky. V danom prípade z podania právneho predchodcu zo dňa 26.11.2016 vyplýva, že k zosplateniu celej pohľadávky došlo pre splátku splatnú v mesiaci september 2016. Preto premlčacia doba podľa § 103, druhá veta Občianskeho zákonníka v tomto prípade začala plynúť od splátky splatnej dňa 20.09.2016, t.j. od splátky pre ktorú bola vyhlásená predčasná splatnosť celého dlhu a nie od splátky splatnej 20.08.2016, ako to nesprávne tvrdí súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. Predmetná žaloba bola podaná na súde prvej inštancie dňa 03.09.2019 (ako to vyplýva z potvrdenia o prijatí návrhu na začatie konania z č.l. 27 spisu). Trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka by potom uplynula dňom 20.09.2019, t.j. po uplatnení nároku žalobcu na súde (po 03.09.2019). Súd prvej inštancie preto dospel k nesprávnemu záveru, že posledný deň lehoty na uplatnenie práva pripadol na deň 20.08.2019 a že žaloba doručil žalobu súdu prvej inštancie po uplynutí premlčacej doby.

25. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie predmetnú vec nesprávne právne posúdil, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v zostávajúcej napadnutej časti prvej výrokovej vety a tretej výrokovej vety ako závislého výroku podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 vec v tejto napadnutej časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne posúdi dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku.

26. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).